

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Паскал Бояджийски,

член на Комисията за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси
по решение № 4 от 31.08.2011 г. на Комисията за предотвратяване и разкриване на
конфликт на интереси (КПУКИ), постановено по сигнал с рег. № 2/13.07.2011г.

Не споделям правните изводи на колегите, сформирали мнозинство при вземане
на решението, относно установяването на конфликт на интереси по отношение на Р. А. А.
по чл. 7, ал. 2 във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ.

Считам, че производството по установяване на конфликт на интереси е
административнонаказателно по своя характер, поради което комисията като орган,
установяващ извършването на административно нарушение (конфликт на интереси) е
длъжна да изясни напълно всички факти и обстоятелства от значение за случая –
обективната и субективна страна на нарушението. При формиране на вътрешното си
убеждение членовете на комисията следва да се позовават на конкретно установени факти
и обстоятелства, въз основа на които да достигнат до правни изводи относно наличието
или липсата на конфликт на интереси. В тази връзка чл. 22з от ЗПУКИ дава на комисията
широки правомощия – безплатен достъп до информационните масиви и регистри на
органите на държавната власт и органите на местното самоуправление, както и
правомощия да изисква и получава безплатно информация от тях и всички физически и
юридически лица. Тези възможности не са използвани в достатъчна степен за изясняването
на фактическите и правни обстоятелства от значение за решаване на конкретния случай.

Обществената поръчка с предмет „Изграждане на източно – православен
християнски храм в УПИ I, кв. 290, град М.” е проведена през 2007 година, преди влизане
в сила на ЗПУКИ на 01.01.2009 г. Действията на А. или на други органи и лица по
подготовката, приемането, издаването или постановяване на актове или при изпълнението
на контролни функции преди влизането в сила на ЗПУКИ са правноирелевантни. По време
на извършването им не са съществували забраните, установени в сега действащия ЗПУКИ.
Поради това и обстоятелството, че трима от четиримата участници в комисията по
провеждане на процедурата по възлагане на обществената поръчка са се намирали в
йерархическа зависимост от А. е неотносимо за правилното решаване на случая.

Считам подхода за установяване на влияние в частен интерес по смисъла на чл. 7, ал. 2 от ЗПУКИ възприет от останалите членове на комисията за недопустим – без да са събрани доказателства за съществени обстоятелства, касаещи обективната и субективната страна на твърдяното нарушение е прието, че фактическият му състав е осъществен. Не е установено кое длъжностно лице от община М. е приемало изпълнението на строителните работи по договора и е подписвало протоколите за това, каква длъжност е заемало то, имало ли е акт, въз основа на който това лице е било натоварено да извършва такива действия, оказвано ли е върху него влияние от А., какво се е изразило влиянието, евентуално упражнено от А., върху това лице –заплаха, обещание за награда или друг способ, през какъв период е оказвано влиянието и с какъв интензитет. Липсват и данни за причинно-следствената връзка между евентуално упражнено от А. влияние върху друго лице или орган и получаването на облагата от дружеството – изпълнител на строителството. В крайна сметка не е установено, че дружеството е получило облага, която не му се следва и не е вследствие на добросъвестното изпълнение на договорните му задължения, а е плод на незаконосъобразни действия на А..

София, 31.08.2011 г.

Подпис: .....

/Паскал Бояджийски/